

Neljapäev, 26. november 2015

P8_TA(2015)0419

2014.-2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamine ja tulemuslikkuse tõstmine**Euroopa Parlamendi 26. novembri 2015. aasta resolutsioon 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamise ja tulemuslikkuse suurendamise kohta (2015/2772(RSP))**

(2017/C 366/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 174 ja 175,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ühissätete määrus),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, ning komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrust (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju,
 - võttes arvesse majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat kuuendat aruannet (COM(2014)0473),
 - võttes arvesse kontrollikoja 2014. aasta aruannet,
 - võttes arvesse suuliselt vastatavat küsimust komisjonile 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamise ja tulemuslikkuse tõstmise kohta (O-000127/2015 – B8-1103/2015),
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et parlament tunnistab märkimisväärsete sammude tähtsust, mida ELi institutsioonid on lihtsustamise nimel teinud, näiteks mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 lihtsustamiskava, parema õigusloome eest vastutava komisjoni asepresidendi ametissenimetamine, Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetusesaajate halduskoormuse vähendamiseks tehtava lihtsustamise kõrgetasemelise sõltumatute ekspertide töörühma asutamine Euroopa Komisjonis ning finantsmääruse ja ühissätete määruse põhjalik läbivaatamine;
- B. arvestades, et vaatamata ühtekuuluvuspoliitika reformimisele programmitöö perioodil 2014.–2020, mille käigus püüti leida lihtsustamismeetodeid, on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamine, haldamine, aruandlus ja kontroll nii toetusesaajate kui ka korraldusasutuste jaoks endiselt vaearikas, seda eriti madalama haldus- ja finantssuutlikkuse korral;
- C. arvestades, et praegune ülereguleerimine, sealhulgas eeskirjade siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise protsessis, põhjustab mahajäämist ning toob ELi rahastamise võimalikele taotlejatele kaasa pikema turult kõrvalejäämise aja ja kaudsed kulud, vähendades seeläbi ELi rahastamisallikate investeringute mõju ja luues ELi toetusesaajate, kodanike ja ettevõtete jaoks takistusi, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks;

Neljapäev, 26. november 2015

- D. arvestades, et keerulised menetlused võivad ELi rahastamist vajavaid toetusesaajaid, eelkõige väikseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, VVOsid ja kohalikke omavalitsusi märkimisväärselt koormata, ning arvestades, et üldiselt ei ole nendel üksustel ELi toetuse edukaks taotlemiseks ja haldamiseks finants- ja inimressurse ega ekspertteadmisi; arvestades, et komisjoni ja liikmesriike kutsutakse üles jätkama oma jõupingutusi riskihindamisvahendi ARACHNE töölerakendamiseks ja selle kasutamise lihtsustamiseks korraldusasutuste ja rakenduskavade kontrollisüsteemide jaoks, kes peavad tagama nõuetekohase tasakaalu ühelt poolt lihtsustamise ning teiselt poolt eeskirjade eiramise (sealhulgas pettuste) avastamise ja ennetamise vahel;
- E. arvestades, et topeltauditeerimine ning auditeerimisviiside ja -meetodite erinevus muudab vajalikuks rakendada ühtse auditi põhimõtet ja keskenduda tugevamalt tulemusauditile, millega saaks paremini hinnata toimingute tõhusust ja tulemuslikkust ning mis viiks lihtsustamissetepanekuteni;
1. on seisukohal, et komisjon peaks kehtestama üksikasjalikud lihtsustamise suunised, et muuta liikmesriigid ja nende piirkonnad teadlikuks oma ülesandest kaotada või vähemalt märkimisväärselt vähendada halduskoormust ja ülereguleerimist, mis tekib riigihangete menetluste, projektitaotluste valiku ning järelevalve- ja kontrollimeetmete käigus riiklikul ja kohalikul tasandil, sealhulgas vältides eeskirjade sagedast muutmist, lihtsustades keelt ja ühtlustades menetlusi ning kasutades ELi eelarvet eelkõige käegakatsutavate tulemuste jaoks; kinnitab ka seda, et ühtse liidese või kontaktpunkti kaudu osutatav integreeritud ELi piirkondlik rahastamispakett on üks võimalus, mis võimaldab liikuda võimaluse korral ühiste protsesside ja menetluste poole;
 2. palub komisjonil koostada liikmesriikide ja nende piirkondade jaoks tegevuskava, et ühtlustada ja lihtsustada kontrolli-, järelevalve- ja aruandlusmeetmeid, sealhulgas toetusesaajate jaoks, et kaotada senised kitsaskohad;
 3. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma teadmiseks 31. detsembri 2015, mil on ühissätete määruse artikli 122 lõikes 3 sätestatud tähtaeg üleminekuks e-ühtekuuluvusele, mis on taotlustele kuluva aja märkimisväärse vähendamise eeltingimus;
 4. kutsub komisjoni üles kehtestama paindliku lähenemisviisi ja rakendada seda koostöös liikmesriikidega ja proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt nii toetusesaajate andme- ja teabenõuetele taotlusprotsessi ajal kui ka aruandlusele ELi rahastamise kohta, mida hallatakse koostöös liikmesriikidega, ning edendama heade tavade jagamist;
 5. nõuab tungivaltp, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide alla kuuluvate finantsinstrumentide suhtes kohaldatavate eeskirjade lihtsustamist, et viia need suuremasse vastavusse toetusesaajate vajadusega ja parandada lõppkokkuvõttes nende kasutamist;
 6. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada mitmest fondist rahastamise lähenemisviisi kasutamist, võttes arvesse toetusesaajate vajadusi;
 7. kutsub komisjoni üles astuma parlamendi, Regioonide Komitee ja muude sidusrühmadega struktureeritud alalise dialoogi kõigi lihtsustamisprotsessi aspektide teemal;
 8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele ja nende piirkondadele.
-